

Bulletin 197

JAARGANG 22 / juli 2006

Bestuur 2002 / 2003

President	Marnix Jansen Venneboer
Oud President	Han Meibergen
1 ^e Vice President	Henk Drost
2 ^e Vice President	Koos Kuiper
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 – 651940, telefax 0314 – 652488.
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden: 0314–343056
Bij verhindering taphap **Altijd** vóór 17.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.

Voor 5^e woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat juli 2003.

Uitbundig strooit de zon haar gouden stralen over de zee en het landschap van Kreta. De temperatuur is aangenaam, de tzadziki en souvlaki smaken naar meer en niet te vergeten de Kriti Wine is uitstekend. Kortom: Kreta is een uitstekende locatie om mijn laatste pres(s)praat te schrijven.

Na een hectisch en zeer intensief jaar wat mijn werk betreft, is het goed om alles nog eens rustig te evalueren en de gedachten weer op een rijtje te zetten.

Dat geldt ook voor het Lionsjaar 2002/2003. Toen ik nog geen jaar geleden aan de vooravond stond van mijn presidentschap, vroeg ik mij af hoe het allemaal zou gaan lopen. De uitdaging is immers er het beste van te maken en een goede indruk bij je clubgenoten en ook daarbuiten achter te laten. Omdat een goede voorbereiding nog steeds het halve werk is, heb ik in augustus vorig jaar enkele dagen uitgetrokken om het programma samen te stellen. Veel bellen dus, afspraken maken en data vastleggen.

Wat ik uniek vind, is dat ik geen enkele afzegging van uitgenodigde sprekers heb ontvangen. Je moet toch maar geluk hebben!

Han heeft daar in zijn Lionsjaar wel andere ervaringen mee gehad.

Hoewel het zeker niet mijn bedoeling is alle activiteiten, die op de agenda gestaan hebben, opnieuw te belichten, wil ik er toch een paar aantippen. Het bedrijfsbezoek aan Carglass –op locatie- vond ik erg boeiend en interessant. Bijzonder was dat tijdens ons bezoek aan Carglass bleek, dat Toon van Oudheusden destijds de eerste klant was geweest van de vestiging Doetinchem. Het verhaal van Henk Doedens over La Libertad, was erg aansprekend en voor een onzer leden, Theo Kamps, aanleiding om voor te stellen structureel steun te geven aan dit Nicaraguaanse stadje. Daar is het overigens (nog) niet van gekomen.

De nieuwjaarsbijeenkomst was wederom een succes, ook nu het een traditie is geworden dit in Het Borghuis te vieren.

Ook de presentaties van Henk Kouwenberg en Kees van Steenbergen getuigden van grote vakkundigheid. Henk hield zijn presentatie bij hem thuis, waarna een uitgebreide rondleiding in de tandartspraktijk van Henk en Wilma volgde. Het gebeurt je niet vaak dat je in een tandartspraktijk een glaasje wijn uitgeschonken krijgt!

Kees had ter onderbouwing van zijn verhaal een hartslagmetend fietsapparaat naar De Heereboer meegenomen. Hij slaagde erin zonder beamer, die ik vergeten was mee te nemen, zijn verhaal uitstekend neer te zetten.

Qua gezelligheid “knalde” het jaarlijkse uitstapje er met kop en schouders bovenuit. De culinaire hoogstandjes waren niet van de lucht en vooral onze dames genoten van de meeslepende en amoureuze gitaarmuziek van de ingehuurd Italiaanse troubadour.

Een wel zeer opmerkelijk feit kwam die avond aan het licht, n.l. dat Koos en Bep die dag exact 60 jaar geleden waren verloofd. Chapeau Koos en Bep!

In het afgelopen jaar hebben wij drie nieuwe leden kunnen installeren. Peter Bob Peerenboom, Henk Kouwenberg en Kees van Steenberg. Met hun aantreden is onze club opnieuw versterkt en is het aantal van 40 leden bereikt.

De jumelage met Lions Club Dorsten is gelukkig bestendigd en geïntensiveerd. Dit is het resultaat van een aantal open en constructieve discussies, die we met de Dorstenaren hebben gevoerd.

Ik hoop dan ook van harte, dat wij op 18 juli met een stevige vertegenwoordiging van onze club naar Dorsten zullen afreizen voor hun jaarlijkse BBQ. Jan van Iersel zal de opgaven graag noteren!

Onze vakantie op Kreta zit erop en mijn jaar als President van deze geweldige Lions Club is voorbij. Ik heb er in ieder geval veel plezier aan beleefd en bedank een ieder voor zijn bijdrage en betrokkenheid in het afgelopen jaar.

Tenslotte wens ik Henk Drost als coming President veel inspiratie en succes toe!

Met Lionsgroet, Marnix Jansen Venneboer

Het bestuur kwam afgelopen zaterdag voor de laatste (BBQ)vergadering bijeen om "afscheid" te nemen van President Marnix Jansen Venneboer.

Theo's column

Overgangsrapport

Vandaag was de dag der dagen. Eindelijk zou er een eind komen aan maanden van nauwkeurig hard werken. Een eind aan een jaar van op de tenen lopen en zichzelf alles ontzeggen wat maar enigszins het gestelde doel in de weg zou kunnen staan.

“Oh, Chantal kan het makkelijk halen.” had haar mentor haar ouders in december al laten weten. Iets waarvan haar ouders overigens al sinds de basisschool overtuigd waren: Chantal kon het makkelijk halen. En ze had het ook wel gehaald, alle drie de eerste jaren. Maar makkelijk was het woord niet. Ze had verschrikkelijk moeten knokken, elk rapport opnieuw. En elke keer wanneer haar resultaten de kritische grens naderden gooide ze zich met hernieuwde vastberadenheid in de strijd. Want ze wist dat ze het zou kunnen halen, als ze maar hard genoeg werkte. En dan werden afspraakjes om uit te gaan afgezegd, ontluikende verkeringen in de kiem gesmoord, lidmaatschappen opgezegd en nachten boven boeken doorwaakt. Maar als de fatale trend dan positief was omgebogen koesterde Chantal voor even dat prettige gevoel van tevredenheid over haar strijdlust en doorzettingsvermogen. Niet dat ze een streber was. Een zeseneenhalf was voor haar ook meer dan voldoende. Maar dat niveau te halen kostte haar alles aan tijd en aandacht. Zo was het drie jaar gegaan en zo was ook het vierde jaar verlopen.

Met kerst was het rapport weer kantje boord geweest. Reden dat ze voor de vierde keer op rij een bespreekgeval was en haar ouders na thuiskomst van de ouderavond haar nog eens op het hart drukte hoe belangrijk het was om over te gaan.

En daar ergens, in die kerstvakantie had ze het besluit genomen dat ze nooit meer bespreekgeval wilde zijn. Het moest nou maar eens afgelopen zijn. Niks meer met de hakken over de sloot. Gewoon duidelijk! Bam! Dat was het doel.

En zo begonnen voor haar maanden van intensief en nauwkeurig werken aan de voorgenomen verandering. Ze wilde voor haar zelf en voor haar ouders niet dat het op zou vallen, anders zouden er weer van die ellenlange gesprekken volgen waar ze helemaal geen behoefte aan had.. Ze wilde gewoon de oude Chantal blijven, niet te slecht en niet te goed. En ze wilde ook niet dat de docenten haar speciaal zouden gaan behandelen. Sommigen hadden toch al de neiging om meisjes voor te trekken. Zeker meisjes als Chantal die slechts met een tragisch-zielige

blik in de ogen hoefden te vertellen dat ze het niet snapten en meteen extra begeleiding konden krijgen. Zoiets wilde ze niet. Het moest op eigen kracht en naar eigen inzicht. Ze had een plan voor de laatste maanden gemaakt volgens welke de resultaten het gewenste niveau zouden bereiken. In de laatste proefwerkweek zou dan alles als een puzzel in elkaar moeten vallen. En het was precies gegaan zoals ze gepland had. Nog nooit was ze zo ontspannen die rij testen, overhoringen en repetities doorgekomen. En nog nooit had ze na elk proefwerk zo ontspannen met haar vriendinnen na kunnen praten op het schoolplein.

En nu was het dan zover. Vreemd dat ze vanmorgen ineens weer die stomme onzekerheid over de resultaten had gevoeld. Ze duwde die dan ook meteen weg door te bedenken hoe ze straks met haar rapport thuis zou komen en haar moeder haar resultaten zou laten lezen. Ze kon zich haar reactie al helemaal voorstellen. Ze zouden, als Chantal het goed speelde, vast samen ijs gaan eten in de stad. Dat zou goed zijn.

De enige die nog roet in het eten zou kunnen gooien was die vent van Wiskunde die haar in de les altijd zo zat aan te staren. Wat moest hij toch van haar? Nare kerel.

De deur van het klaslokaal ging open. Daar was haar mentor met de stapel rapporten. Ze probeerde aan zijn gezicht af te lezen of het goed zat of niet maar ze kon het niet zien.

Een voor een werden de namen genoemd van diegenen die over waren, maar zij werd nog steeds niet genoemd. En toen ineens was daar het langverwachte en verlossende woord van de mentor: "Chantal, je bent dit keer geen bespreekgeval. De laatste proefwerkweek heeft het hem gedaan. Je bent blijven zitten."

"Yes!" dacht ze stilletjes "Eindelijk rust!"

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Toon Gasseling, 5 juni

Henk Breuker, 11 juni

Henk Kets, 29 juni

Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!
De komende periode hopen de volgende lionsleden hun verjaardag te vieren:

Gerard Roelofsen, 5 juli

Henk Heezen, 22 juli
Harry Mathijssen, 4 augustus
Theo Soontiëns, 10 augustus
Jan Loggers, 19 augustus
Wim Frommé, 27 augustus
Hans de Vries, 1 september

Verslag over “Citrofiel”

Op 4 juni stond de presentatie over Citroën op de agenda. Ondanks het fraaie weer en het aansprekende onderwerp, was er een magere opkomst. Exact 21 leden gaven acte de présence.

Normaliter maakt Henk Breuker altijd verslag van de bijeenkomsten, maar dit keer was Henk met zijn Gus op vaarvakantie. Wie doet dan verslag?

Stomgenoeg was ik vergeten een “verslaggever” aan te wijzen, dus pak ikzelf het toetsenbord maar ter hand.

Met “Citroën” begint mijn hart meestal wat sneller te kloppen. Wie heeft van onze generatie geen “eend” of “ami” gereden in zijn jonge jaren? Destijds een beginnersauto bij uitstek, ook al wilde hij (of zij?) met een zekere regelmaat niet starten.....

Citroën heeft iets aparts; is innovatief wat betreft constructie en uitermate comfortabel om in te rijden. Het is bepaald geen “doorsnee-merk”. Dat heeft Eesge Botma uitstekend weten uit te beelden in zijn heldere en professionele presentatie. Niet alleen professionaliteit, maar vooral de passie in zijn verhaal was net zo bijzonder, als het merk zelf.

/

Eesge had zijn programma ingedeeld in een aantal hoofdstukken. Het ontstaan van Citroën; de modellen in de loop der jaren en het hoofdonderwerp van zijn betoog: de restauratie.

Citroën is meer dan een automerk alleen. Met veel gevoel voor marketing startte Citroën met de ontwikkeling van bewegwijzering. Begin 20-ste eeuw, toen paard en wagen nog het vertrouwde straatbeeld waren, bestonden er geen “ANWB borden”. Citroën was zo slim hier een start mee te maken ter stimulering van de verkoop van auto’s, lees: zijn auto’s.

Bovendien bestond er in die tijd nog geen dealernet met flonkerende showrooms. Om de verkoop te kunnen realiseren, werden er roadshows georganiseerd met een flink aantal Citroëns. Deze trokken van dorp naar dorp en van stad naar stad. Bij de plaatselijke smid stonden deze voitures dan opgesteld en kon men een proefrit maken. Uiteraard met het doel zoveel mogelijk orders in de wacht te slepen.

Om de betrouwbaarheid van het merk te onderstrepen, zo vertelde Eesge, heeft een of andere ingehuurde “Citrioot” elke dag en dat een jaar lang met een en dezelfde auto het traject Parijs Lyon en vice versa afgelegd.

Om zijn verhaal zo aansprekend mogelijk te maken had Eesge een 2-tal authentieke exemplaren van zijn collectie naar De Heereboer meegenomen. Een Traction Avant, waarmee hij regelmatig ritten maakt en l'automobile suprême een cabrio Grand Foux uit 1935.

Deze auto – speciaal voor deze avond door de restaurateur uit Aalten naar Zeddam overgebracht – is zonder overdrijven een wel zeer exclusief en fraai exemplaar.

Kosten noch moeite zijn door Eesge gespaard om deze auto weer in oorspronkelijke staat op de weg te krijgen.

Maar liefst 3 manjaren arbeid zijn in deze auto gaan zitten. Maar dan heb je absoluut ook wat!

Na veel vragen en heel veel bekijks werd de show tegen 23.00 uur afgerond. Vanaf deze plaats wil ik Eesge dan ook nogmaals dank zeggen voor zijn boeiend betoog en vooral ook voor de moeite, die hij heeft genomen zijn exclusieve auto's op de binnenplaats van De Heerenboer te showen.

Uw verslaggever: Marnix Jansen Venneboer

/

Reisverslag

De reis die Ietsje en ik in mei hebben gemaakt, speelt zich af in Zuid Duitsland en Oostenrijk en wel in het bijzonder het traject Passau-Wenen.

We hebben geboekt voor een fietstocht in 9 dagen langs de Donau. Van tevoren heb je een bepaald beeld over de verwachtingen van een dergelijke vakantie. De verwachtingen - die we beiden hadden - zijn ruim overtroffen in positieve zin. De met een rijke natuur begiftigde omgeving is niet alleen mooi, op de fiets kom je bij en langs prachtige plekken, waar je met de auto niet kunt komen.

Daarnaast liggen er langs de route veel bezienswaardigheden. Dit laatste niet alleen in de zin van cultuurhistorisch belangwekkende gebouwen, maar ook de

prachtige wijnvelden en de vele beschermde natuurgebiedjes spreken tot de verbeelding. Indrukwekkend vonden wij het bezoek aan het voormalige KZ-lager Mauthausen.

Een verschil met een autovakantie is het geurpallet. De geur die je tijdens een fietstocht met afwisseling ruikt is heel bijzonder en verraaft iets over de weldadige en afwisselende flora langs de Donau.

Overigens is de Donau niet alleen een vriend voor de mensen. Nog in 2002 heeft de rivier van zich doen spreken met een record hoge waterstand. Gevolg hiervan is een geweldige wateroverlast geweest en een gigantische schadepost voor de bewoners en neringdoenden langs de rivier. Hoewel we de reis met z'n 2-en aanvingen, is het leuke van fietsen toch ook wel het vlotte sociale contact met andere fietsvakantievierders. Op een gegeven moment ken je elkaar al aardig. Voordeel hiervan is dat je, zoals in het geval van een Duitse vrouw die in haar karretje haar dierbare 2 hondjes vervoerde, iemand blij kunt maken, door dat ene hondje dat achterbleef na een geslaagde vluchtpoging uit de kar bij haar terug te bezorgen. Vroeger hadden we de hond voor de kar en nu erachter met dus het bijbehorende risico. Overigens is een groot deel van het fietspad langs de Donau ook aangelegd op een strook waar, in vroegere tijd het trekpaard voor de paarden liep. Mogelijk dat, dat ene hondje die rol weer op zich wilde nemen! Nogmaals het is een prachtige tocht, waarbij er geen moment spraken is van verveling, vanwege de afwisselende en inspirerende omgeving. Onderweg vraag je je allerlei dingen af. Zo ook hoe de mensen in vroeger tijd die gebouwen zo hoog gerealiseerd kregen. Ik bedoel met name de strijd tegen de zwaartekracht bij hoogbouw, zonder de technische hulpmiddelen van nu. Het blijven voor ons knappe staaltjes van bouwkunst.

Tenslotte aan het eind van onze reis een bezoek aan Wenen, ook een prachtige stad, waar we niet uitgekeken raakten.

Kortom een aanrader voor hen die niet opzien tegen een dagelijkse fietstocht van 60 km.

Groet Koos en Ietsje Kuiper.

Agenda 2002 / 2003

2002

21 augustus 2002	18.00 uur	Barbeque bij Wil & Henk Kets
4 september 2002	20.00 uur	Doetinchem, 25 jaar geleden. Jan Berends, oud voorzitter Oudheidkundige Vereniging

		“Deutekom”, toont ons de transformatie van onze stad.
18 september 2002	18.00 uur	Tap Hap
2 oktober 2002	20.00 uur	Bedrijfsbezoek aan Carglass BV te Doetinchem
16 oktober 2002	18.00 uur	Tap Hap
30 oktober 2002	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
6 november 2002	20.00 uur	Jacqueline Mekelenkamp, manager bij Sterpolis, geeft een kijkje achter de schermen over de afwikkeling van personenschade
20 november 2002	18.00 uur	Tap Hap met Lions Dorsten
4 december 2002	20.00 uur	Henk Doedens vertelt over La Libertad (Nicaragua) partnerstad van de gemeente Doetinchem
18 december 2002	18.00 uur	Tap Hap

2003

1 januari 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
11 januari 2003	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames Borrel en buffet bij “Het Borghhuis”
22 januari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 februari 2003	20.00 uur	John Backus, anesthesist, maakt ons deelgenoot van de wereld van de anesthesie
19 februari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 maart 2003	20.00 uur	Lionslid Henk Kouwenberg stelt zich voor in zijn praktijk (Heyermansstraat 8)
19 maart 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 april 2003	20.00 uur	Achter de schermen van de Wereldwinkel
16 april 2003	18.00 uur	Tap Hap
30 april 2003		Vervalt; Koninginnedag
7 mei 2003	20.00 uur	Lion Kees van Steenberg presenteeert zich
21 mei 2003	18.00 uur	Tap Hap
23 mei 2003	14.00 uur	Jaarlijks uitstapje met de dames
4 juni 2003	20.00 uur	Eesge Botma, architect en tevens Citrofiel, vertelt over en showt zijn hobby
18 juni 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 juli 2003	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies
18 juli 2003	18.30 uur	Uitnodiging Lions Dorsten voor het Sommerfest (BBQ)
19 juli 2003 uur	Kleurenpalet achterhoek in Doesburg
28 juli 2003 uur	Greenyard Camp Hengelo
27 sept 2003 uur	Uitnodiging Lions Dorsten: bezoek Keulen